

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
2. sunnuntai Loppiaisesta, 14.1.2024

Pyhän aihe	Jeesus ilmaisee jumalallisen voimansa	
Liturginen väri	Vihreä	
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää	
Päivän Psalmi	Psalmi 105:2–5, 39–42	
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 62:1–3	
Epistolateksti	Tiituksen kirje 1:1–3	
Evankeliumi	Luukas 4:16–21 (22-30)	
Virret		
Alkuvirsi	367	On autuasta Jeesukseen
Kiitosvirsi	126	Me kiitämme Sinua
Saarnavirsi / päivän virsi	703	Sanasi voimalla
Uhrivirsi	340	Herrasta veisaa kieleni
Ehtoollisvirret	221, 223	Kiittäen nyt ylistämme, Oi Jeesus armas ystävä
Päätösvirsi	345	Jo mahtaisimme yötä ja päivääkin kiittää

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, taivaan ja maan Herra. Kuule armollisesti kansasi rukous. Anna meidän nauttia rauhaasi kaikkina elinpäivinämme. Jeesukseen Kristukseen, meidän Herramme kautta. Amen.

Saarnateksti: Luukas 4:16–21 (22–30)

Saarnan aihe: Jeesus, meille luvattu ja annettu

Johdanto:

Joskus meillä on taipumus karsastaa tapoja, vaikka ne olisivatkin hyviä tapoja. Päivän evankeliumi kuitenkin sanoo Herrastamme Jeesuksesta: **”Hän meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan.”** (Luukas 4:16) Tämä näytti olevan luovuttamaton tapa maailman Vapahtajalle, Jeesukselle. Vaikka Hän oli Jumalan Poika, Hän halusi olla siellä, missä **”Hänen Isänsä on.”** (Luukas 2:49) Evankeliumit useasti, että Jeesus meni temppeliin tai synagoogaan, ja sanat ”tapansa mukaan” vahvistavat sen. Missä siis oli Jeesuksen Isä, meidän Taivaallinen Isämme? Hän oli Jumalan huoneessa, eli temppelissä ja synagoogassa. Mutta Hän on siellä, koska Hänen Sanansa, tässä tapauksessa, Vanhan Testamentin pyhät kirjoitukset, jotka puhuivat Jeesuksesta, olivat siellä.

Meidänkin on syytä säilyttää tämä hyvä ”tapa”, eli kokoontua sinne, missä Kristus puhuu meille, kokoontua sinne, missä on Jumalan Sana saa puhua meille ja missä Kristuksen ehtoollinen Hänen

asetuksensa mukaan jaetaan meille. Tämä ei ole millään muotoa lain vaatimus eikä se myöskään ole ansio. Me vain menemme sinne, missä Herra on.

Joskus kuulemme väitteen, että messumme ovat korkeakirkollisia. Mitä kukin tuolla väitteellä tarkoittaakin, se ehkä yleisesti ottaen tarkoittaa vakiintunutta liturgiaa, liturgista laulua, kirkkotekstiilejä, albaa ja messukasukkaa. Jos tätä sanotaan korkeakirkollisuudeksi huonossa mielessä, niin silloin Vapahtajamme Jeesus ansaitsisi moitteet, sillä psalmien laulu, pappien asut (alba ja kasukka), ja yleensäkin ottaen vakiintunut jumalanpalvelusmuoto, joka meidän messussamme näkyy liturgiana, oli Hänelle normaalia. Psalmi laulettiin, Raamatun tekstiä luettaessa noustiin seisomaan, temppeleissä ja synagoogassa palvelevilla oli Jumalan lain mukainen asu. Joku voisi sanoa, että apostolisena aikana liturgia hävisi ja kaikki jumalanpalvelus oli vain ”itse tehdyllä muodolla toteutettua.” Haluaisin nähdä tästä jotakin konkreettista joko Raamatusta tai kirkkohistoriasta. Mutta koska Jeesuksesta sanotaan: **”Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella Taivaissa, tehdäkseen pappispalvelusta (= liturgia) kaikkein pyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen”** (Heprealaiskirje 8:1–2), olisi ihmeellistä, että liturgiassa olisi tyhjiö Vanhan Testamentin päättymisen jälkeen ja Kristuksen toisen tulemuksen välillä, sillä onhan Taivaassa Jeesus Ylimmäisenä Pappina toimittamassa liturgiaa – jumalanpalvelusta.

1. ”Vanhan ja Uuden Testamentin oppi on yhtenäinen (Luukas 4:14–19)

Valistuksen ajan myötä teologisiin tiedekuntiin ajettiin sisään muun muassa historialliskriittinen raamattukritiikki. Vuosikymmenten saatossa kirkkokansa kasvoi sellaiseen uskoon, että Vanha Testamentti ei kuulu kristitylle eikä sillä ole juuri mitään tekemistä Uuden Testamentin kanssa. Asia on kuitenkin aivan toisin. Jacob Preuss kiteyttää sen näin: *”Pohjimmiltaan nämä kaksi testamenttia ovat yksi ja sama, esimerkiksi Genesis 3:15 ja Johannes 3:16. Molemmat julistavat samaa evankeliumia, samaa Vapahtajaa ja samaa uskoa. Lutherin, Melancthonin ja Chemnitzin teologiassa Vanhaa pidetään yhtenä Uuden Testamentin kanssa. Siinä suhteessa ne eroavat toisistaan, että Vanha Testamentti katsoo eteenpäin, ennustaa Jumalan Pojan maailman tulosta ja ristin kärsimyksestä ja kuolemasta, ja Uusi Testamentti kirjoittaa Vanhan Testamentin ennustusten täyttymyksestä.”* (Toinen Martti, Jacob A. Preus; aiheesta Lutherin, Melancthonin, Chemnitzin teologia.)

Herramme Jeesus näyttää toteen, että Vanhan ja Uuden Testamentin oppi on yhtenäinen. Hän ottaa synagoogassa kirjakäärön, joka on profeetta Jesajan kirja. Kun Jeesus avasi kirjakäärön, löysi Hän sen paikan, jossa on kirjoitettuna: **”Herran Henki on Minun päälläni, sillä Hän on voidellut Minut julistamaan evankeliumia köyhille; Hän on lähettänyt Minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta.”** (Luukas 4:18–19) Se mitä Pyhä Henki kirjoitutti profeetta Jesajan kautta Jerusalemissa, oli ennustus Herrastamme Jeesuksesta, mutta se oli myös evankeliumia Jesajan aikalaisille, se oli evankeliumia Jeesuksen kanssa synagoogassa istuville ja se on evankeliumia ystävä sinulle. Vanhassa ja Uudessa Testamentissa on sama evankeliumin oppi.

Ystävä, sinun äärettömän kallis kuolematon sielusi on lunastettu Jumalan Pojan kalliilla verellä. Herra Jeesus on tämä Jesajan kirjan ennustuksen ilmoittama Herran palvelija. Jesajan ennustus täyttyi Kristuksen syntyessä ihmiseksi, kärsiessään ristinkuoleman ja noustuaan ylös kuolleista, ja tuli

- i. Tuomaan syntien anteeksiantamuksen sinun köyhälle sielullesi, armosta, sulana lahjana
- ii. Vapauttamaan sinut kahleista ja Hän yhä vapauttaa: synnin, kuoleman ja sielunvihollisen perkeleen kahleista

- iii. Antamaan sinulle näön, kyvyn sydämelläsi käsittää ja uskoa, että sinulla Jeesuksessa on armollinen Jumala
- iv. Päästämään ja Hän yhä päästää sinut vapauteen, toisin sanoen, kun koet olevasi synnin ja perkeleen sarron alaisena, on sinulla Vapauttaja, Sankari, Jeesus, joka voi ja tahtoo nostaa sinut syvimmästä kuopasta virvoittavien vetten ja lähteiden tykö, jotka ovat Hänen Sanansa ja ehtoollisen ja kasteen sakramentti
- v. Julistamaan sinulle hyväksyntää, sitä, että Hänen, Jeesuksen veressä sinä olet sovitettu Jumalan kanssa. Sana "otollinen" jakeessa 19 tarkoittaa "hyväksyttävää, vastaanottamista, suosiollista.", Sinä kuulut niihin, joista Kristus sanoo Psalmissa: **"Nämä ovat ne jalot, joihin on koko Minun mielisuosioni."** (Psalmi 16:3)

2. Eikö tämä ole Joosefin poika? (Luukas 4:24–30)

Yksi perisyntien turmeluksen vaikutuksista ihmisessä on se, että vaikka hän kuulee Jumalan Sanan, niin kuin synagoogassa olijat kuuluivat Sanan itse Jeesukselta, he kuitenkin epäuskoisena sanovat: **"Eikö tämä ole Joosefein poika?"** Sitten pyydetään merkkejä ja ihmeitä! Mutta niitä ei anneta, sillä **"ei kukaan profetta ole otollinen kotikaupungissaan."** (Luukas 4:23) Lienetkö sinäkin kokenut tällaista, kun omatuntosi on herännyt, olet päässyt tuntemaan syntiesi hirmuisuuden ja olet itkien paennut Jeesuksen luokse Pyhän Hengen vetämänä, ja olet saanut kaikki rikoksesi anteeksi. Kuinka vaikeasti todistus Kristuksessa läpäisee omassa perhepiirissä, työpaikalla tai koulussa. Siunaus tällaisessa tilanteessa on siinä, että se kääntää sydämemme yhä palavammin rukoilemaan omaistemme, työkavereidemme ja koulutovereidemme puolesta, sillä onhan Kristuksen veri vuotanut myös heidän syntiensä tähden niin meidänkin.

3. Tämä kirjoitus on nyt käynyt toteen (Luukas 4:21)

Rakas ystävä, Jesajan ennustus on tänään käynyt toteen, sinun ja teidän korvienne kuullen. Jos kuka meidän keskellämme on hengellisesti köyhä, jos kuka on kahleissa syntiin, jos kuka on sokea näkemään Jumalan suuria tekoja Kristuksessa, jos kuka on sidottu omassatunnossaan syytöksiin eikä niistä pääse vapaaksi, jos kuka on työnnetty sivuun ja hyljätty, niin Jumalan Poika Jeesus Kristus on syntynyt ihmiseksi, veljeksi, sillä Sana sanoo: **"Sen tähden piti Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen Pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. Sillä sen tähden, että Hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi Hän kiusattuja auttaa."** (Heprealaiskirje 2:17–18) Herrasi Jeesus on nyt Taivaassa, Isän oikealla puolella, Jumalana ja ihmisenä. Sen tähden sinä ja sinun lankeemuksesi, taistelusi, murheesi, koettelemuksesi ovat Herran Jeesuksen verihaavoihin kätkeyty, niissä sovitettu ja niissä parannettu, sillä sanoohan Sana: **"Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut."** (Jesaja 53:5) Nämä kirjoitukset ovat käyneet toteen sinussa, koska olet todellisesti liitetty pyhässä kasteessasi Kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, ja nyt sinä saat nauttia Herran ruumiin ja veren aterian, jossa Herra Jeesus vielä toisella konkreettisella tavalla osoittaa, että Hän yhdistyy sinuun ja sinä Häneen ruumiillisen syömisen ja juomisen kautta.

Sinä sanot: **"Herra, nyt Sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, Sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet Sinun autuutesi, jonka Sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä."** (Luukas 2:29–31) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa